חנה בבלי
כוהנת נימוסים והליכות
1993-1901

נולדה ב-1901 בסנט פטרבורג. עלתה לבדה לארץ ישראל בגיל 17, מצוידת במעיל פרווה, שני כינורות וזוג פמוטות כסף עתיקים. מזוהה בתור ה"גברת הראשונה של הנימוסים וההליכות בישראל".

ב-1935 נישאה למהנדס יצחק בבלי, שעלה מהולנד. סמוך להכרזת העצמאות שימשה בבלי מזכירת כבוד של התזמורת הפילהרמונית הארץ-ישראלית ושכנעה את דוד בן-גוריון, שעל התזמורת לנגן את ההמנון בטקס הכרזת המדינה. לאחר הקמת המדינה, יצחק בבלי, שהיה מפקח על המלאי במנהלת העם, התמנה לתפקיד זה בממשלת ישראל הראשונה ותרם להקמת מדיניות הקיצוב (ה"צנע").
חנה בבלי החלה להתעניין בנימוסים והליכות בעת שהותה בדרום אפריקה עם בעלה, לאחר שנאלצה פעמים רבות להתמודד עם כללי הפרוטוקול והטקסים המיוחדים של חיי הדיפלומטים. בבלי, שדיברה תשע שפות, קנתה ספרים רבים והעמיקה במנהגי הנימוס. לאחר ששבו לישראל, היא החלה בקריירה שלה בתחום הנימוסים וההליכות והדריכה בעלי תפקידים רבים כגון עובדי משרד החוץ, נהגי אוטובוסים, דיילי אוויר, מרכזניות, ספורטאים, דיפלומטים, חברי קיבוצים, משלחות רִשְׁמיות שיצאו לחו"ל, אנשי צה"ל וטייסי חיל האוויר.
בבלי כתבה טורים רבים על נימוסים והליכות (ובפרט "שאלות ותשובות") בעיתונים היומיים "הארץ" ו"מעריב", והגִישה שנים רבות פינה קבועה ברדיו בנושאים הללו.. נוסף על כך היא הרצתה לפני רבים, כתבה כמה ספרים בנושא ובהם "המדריך לנימוסי שולחן", ויעצה לתכניות טלוויזיה.
בבלי פרסמה עם עוגניה שמחוני יחד את "איך אוכלים את זה?" בשנת 1970 , שלאחר מכן הודפס שוב בשנת 1992 בשם "המדריך לנימוסי שולחן". כמו כן פורסם ב-1995 הספר "שאלה של נימוס: נימוסים והליכות על פי חנה בבלי" על ידי תמי לנצוט ליבוביץ (הספר נערך על פי רשימות שהותירה בבלי בכתב יד).
ב-1999 נקרא על שמה של בבלי רחוב בשכונת פסגת זאב בצפון ירושלים.

עיריית תל-אביב קבעה לוחית זיכרון בכניסה לביתה שברחוב פרוג 27.

תמי לנצוט ליבוביץ על "נימוסים והליכות על פי חנה בבלי"
https://www.youtube.com/watch?v=OZY8Umot9wU